

Společný pastýřský list biskupů před začátkem postní doby 2024

(přečtěte prosím v rámci bohoslužeb 6. neděle v mezidobí, 11. února 2024)

Drazí bratři a sestry,

dnes slavíme Světový den nemocných a myslíme na ně ve svých modlitbách. Vám, drazí nemocní, vyprošujeme brzké uzdravení, je-li to Boží vůle. Pokud je vaším údělem nést kříž, pak vyprošujeme nejen sílu k jeho nesení, ale i vědomí, že v Božích očích má nesmírnou cenu každý okamžik, který jsme prožili ve spojení s Kristem. Při této příležitosti také děkujeme všem, kteří se o nemocné starají, kteří jim s láskou pomáhají, a připomínáme slova papeže Františka z poselství k dnešnímu dni nemocných: „Nejlepší terapií pro nemocné je nabídnout jim naši lásku a společenství, navzdory tempu našeho vlastního zběsilého života.“

Myslíme však i na svět, který je nemocný válkou. Už řadu měsíců se modlíme za mír na Ukrajině a ve Svaté zemi, ale válkou trpí i řada zemí v Africe a stále přibývá zemí, kde jsou křesťané pro svou víru pronásledováni, zabíjeni či vězněni. Jenom proto, že my žijeme v krásné zemi v míru a ve svobodě, si nesmíme myslet, že jsme lepší než ti, kteří trpí, nebo že nás se utrpení netýká. K uzdravování světa může přispět i každý z nás jak modlitbou, tak i proměnou sebe sama. Podle příkladu malomocného z dnešního evangelia můžeme volat k Pánu Ježíši jménem svým i jménem nemocného světa: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“

Na Popeleční středu začneme čtyřicetidenní přípravu na Velikonoce, vstoupíme do postní doby. Je to velká příležitost pro nás i pro celý svět. Bůh nás volá k obrácení, k tomu, abychom začali myslet jinak než dosud. Každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Ve křtu nám dal účast na svém životě. Je na nás, abychom už dnes a tady žili životem Božích dětí. Abychom umocnili své modlitby za pokoj ve světě, přijměme postní dobu jako mimořádné pozvání a rozhodněme se žít **40 dní pro Pána**. Nejde o žádné smutné trápení, ale o skvělou příležitost k mimořádné zkušenosti s Bohem, který naplňuje radostí a pokojem srdce, která se mu otevřou.

Chceme-li opravdu přispět k míru mezi lidmi, dejme Bohu k dispozici své uši i svůj čas a naslouchejme druhým lidem, zvláště těm nejbližším v rodině či v sousedství, ve škole nebo na pracovišti. Naslouchejme druhým s takovou láskou, aby pocítili blízkost a zájem samotného Boha v nás. Nejsme všemohoucí a nemůžeme plnit všechna jejich přání či vyřešit jejich problémy, ale vždy můžeme nabídnout slovo povzbuzení a potěšit, někdy i konkrétně pomoci. Zapojme svou tvůrčí vynalézavost a hledejme možnosti domluvy a spolupráce.